

opusdei.org

“Ethiek is de beste handel voor Afrika”

“Met mijn 65 jaar heb ik een geweldige leeftijd voor Nigeria, waar grijze haren ontzag inboezemen. Ik kom uit Barcelona en ben numerair lid van het Opus Dei. Ik woon sinds 35 jaar in Lagos, waar we de Panafrican University en de eerste business school van het land hebben opgericht. We geven les in economie en in morele waarden, want ethiek is nu de beste handel voor Afrika.”

1-6-2004

–Een woord dat mijn Nigeriaanse studenten meteen leerden was “siësta”...

–**Dat is Spaanse high tech.**

–Een ander woord was “contracteren”...

–**Komt dat van een Spaanse multinational?**

–Nee, in Nigeria komen scouts van de grote Spaanse voetbalclubs om talenten onder de studenten te zoeken.

–**Hoe bent u in Nigeria terechtgekomen?**

–Toen ik in 1967 als ingenieur in Bilbao afstudeerde, besloten zes

leden van het Opus Dei, waaronder ik, in Nigeria te starten.

–Is dat gelukt?

–We hebben een universiteit en een business school opgericht. De Financial Times heeft er onlangs lovend over geschreven.

–Was het zwaar?

–We kwamen midden in de Biafra burgeroorlog terecht.

–Afgrijselijk.

–Ik zal nooit kunnen wennen aan de *neck collar* bij sommige rellen. Dat is een manier van lynchen, waarbij ze een autoband om het slachtoffer doen en die in brand steken.

–Dat is niet om rustig van te worden.

–Er is corruptie en om de haverklap valt de elektriciteit uit. Een keer heb

ik malaria gehad omdat ik geen kinine had ingenomen. Het is verstikkend heet en de muggen... Maar dit is niet de hele waarheid over Nigeria! Het is alleen maar een klein deel en niet het belangrijkste.

–Wat is er dan nog meer?

–Het land bruist van vitaliteit. De mensen zijn geweldig en houden van het leven. Ze houden ook van jou en zijn dankbaar voor iedere minuut die je aan hen besteedt. De studenten sloven zich uit om te leren. Als de elektriciteit uitvalt, gaan ze als gekken door met kaarslicht. Ze absorberen als sponzen wat je hen leert. En niet alleen wiskunde maar ook ethische waarden.

–Zoals?

–Een van onze alumni, Dayo Lawuyi, leidt nu Dunlop. Hij was een goede economiestudent, maar waar ik trotser op ben, is dat hij heeft

geweigerd smeergeld te betalen voor de invoer van een container in de haven.

–En kon hij fluiten naar de container?

–Nee. Hij belde de minister op, zette de regering onder druk en veroorzaakte een kleine rel. Sindsdien eisen ze in de haven geen steekpenningen meer van Dunlop.

–Maar anderen blijven ze afpersen.

–Beetje bij beetje begint het uitgestrooide zaad van de eerlijkheid te ontkiemen. Daarom is onze business school zo belangrijk. We doceren daar ethiek, de beste handel voor Afrika.

–Er is veel werk.

–Ik woon nu 35 jaar in Nigeria en ik heb nooit een minuut over gehad. Gisteren hoorde ik dat een student

die van het platteland komt, juist ziek was op een tentamendag.

–Overal heb je er die de kantjes ervan aflopen.

–U vergist zich: hij is een serieus type en had zich voorbereid. Daarom vroeg hij mij of ik hem in het ziekenhuis kon examineren.

–Wat had hij: malaria, tsé-tsé, dysenterie?

–Ik heb hem geobserveerd en daarna te eten gegeven. Hij begon zich beter te voelen en een paar uur later mocht hij het ziekenhuis uit. Het was gewoon honger. Ik zei hem dat hij het tentamen op school kon doen.

–Maar ik heb een grote mensa in jullie school gezien.

–Met zowel Afrikaans als Europees eten. Dat is onze trots. Maar de afstand tussen de mensa en

hongerige studenten is soms mijlenver. Een van de studenten was krantenjongen in Lagos en las in een krant dat we beurzen verstrekten. En dat in een land dat uitpuilt van olie. Als die nu eens beter verdeeld werd...

–Waarom gebeurt dat niet?

–Volgens mij heeft de olie de economie ontwricht. Die hangt volledig van de olie-export af. Zo verandert de “oil boom” in een “oil doom”, een crisis die meeschommelt met de ruwe olieprijs. Dergelijke crises worden gevoed door religieuze spanningen en stammenstrijd.

–Welke was de laatste spanning?

–De “Miss-oorlog”. Een plaatselijke journalist schreef dat de profeet Mohammed zou hebben genoten van de Miss-Nigeria verkiezing...

–Dat zal hij ironisch bedoeld hebben.

–Hij veroorzaakte een verschrikkelijke religieuze rel met honderden doden. Maar laat me ook positieve dingen van Nigeria vertellen.

–Gaaf u gang.

–Juist tijdens zo’n oliecrisis besloten we de Lagos Business School op te richten.

–Op zo’n moment?

–Het was dé gelegenheid. Tijdens de “oil boom” maakte niemand zich druk om de marketing. Alles werd geïmporteerd en verkocht zonder promotie. Maar op een gegeven ogenblik drong door dat niet alles makkelijk verkoopt. En zo gingen we van start met een cursus marketing voor Nigeriaanse managers.

–Sloeg die aan?

–Helemaal. Het best lopende programma van onze Business School is een cursus voor ondernemers waar heel Nigeria voordeel van heeft. Een van onze alumni startte een fastfood-zaak op z'n Nigeriaans met een Afrikaans menu en nu heeft hij een goed lopende restaurantketen. Onze beste student, Bunmi Oni, leidt de Nigerian Economic Summit, een invloedrijke pressiegroep naar de regering toe, voor schoon en efficiënt zakendoen.

–Gaaf u nu met pensioen?

–Juist niet! Voor mij breekt nu een gouden tijd aan. Hier worden grijze haren gerespecteerd. Nigeria is een gerontocratie met vele raden van wijze ouderen. Eindelijk krijg ik het voor het zeggen.

LLUÍS AMIGUET // La Vanguardia

.....

pdf | Document automatisch
aangemaakt door [https://
dev.opusdei.org/nl-be/article/ethiek-is-
de-beste-handel-voor-afrika/](https://dev.opusdei.org/nl-be/article/ethiek-is-de-beste-handel-voor-afrika/) (7-8-2025)